

93, 18. कुटुम्बमोरोद्धकने KATHÁS. 22, 160. यौवराज्ये RĀGA-TAR. 3, 129. MĀRK. P. 118, 21. स्वे स्वे विषये 30, 35. fg. सर्गयोजिते BHĀG. P. 3, 13, 17. — 5) auflegen ĀCY. GRHJ. 4, 3, 1. योजयस्व धनुःश्रेष्ठे शरम् R. 1, 73, 29. ततो ऽकुमानुपूर्व्येण दिव्यान्यस्त्राण्योजयम् MBH. 3, 12232. 12313. 5, 7202. HARIV. 16079. fg. किमर्थमस्त्रं रत्नस्सु न योजयसि richten auf R. 5, 36, 48. 68, 18. anfügen, befestigen: अयोजयम् । वीणासु तन्त्री: KATHÁS. 26, 168. त्रुटितं पयोधरतटे हारं पुनर्योजय SĀH. D. 42, 21. यद्वाचि तत्प्रायं गुणकर्मदा-मभिः सुडुस्तरैर्वत्स वयं योजिताः BHĀG. P. 5, 1, 14. नत्त्राणि कालायन ई-श्वर्योजितानि 22, 11. hinstellen: पदातीञ्च महीपालः पुरो ऽनीकस्य योज-येत् Spr. 4498. hinein thun, versetzen in: योजयेद्दीप्तं यत्ने SŪRJAS. 13, 20. कर्माणि कार्यमापो ऽहं नानायोनिषु योजितः BHĀG. P. 7, 13, 23. वायुं वायौ जित्वा कायं तेनस्तेजस्ययुयुजत् 4, 23, 15. इःखे मरुति तत्र त्वां योजयामि R. GORR. 2, 38, 7. BHĀG. P. 1, 18, 50. 3, 23, 10. मुकुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यामु योजयेत् । व्यसने योजयेच्छत्रम् Spr. 5233. H. 16. BĀLAB. 3. an-fügen: उदर्कान् KAUC. 8. hinzufügen P. 8, 1, 73, Sch. — 6) मनः, आत्मा-नम् den Geist richten auf, sich vertiefen in (loc.) HARIV. 14533. BHĀG. P. 4, 31, 3. MĀRK. P. 48, 4. आत्मानं योजय sich sammelnd, sich zusammen-nehmend MBH. 6, 5816. — 7) verbinden, vereinigen, zusammenfügen, zu- sammenbringen VARĀH. BRH. S. 54, 114. 33, 19. RĀGA-TAR. 3, 104. PAÑĀT. 244, 5 (in der Ausg. von BÜHLER besser पावस्त्रीवं संचारयति). न चेदिदं द्वंद्वमयोजयिष्यत् KUMĀRAS. 7, 66 (= RAGH. 7, 14). अनया यदि मित्रं न यो-जयेयमरुम् KATHÁS. 22, 83. PRAB. 41, 14. तेन योजितसंवन्धम् KUMĀRAS. 6, 50. मोदकान् — फलाकारानुसुयोजितान् R. GORR. 1, 9, 37. शत्रुणा योजये-च्छत्रम् Spr. 2941. रत्नानि शास्त्राणि च VARĀH. BRH. S. 104, 1. तेनेयं यो-जिता वृत्तिः verfasst ROTH, ZUR L. u. G. d. W. 60. so v. a. in Ordnung bringen Spr. 2312. Etwas (acc.) mit Etwas (instr.) versehen, ausstatten, theilhaftig machen, beschenken: (धनुः) योजयामास श्रेण R. GORR. 1, 77, 32. योजयामास नवया मौर्व्या गाण्डीवम् MBH. 4, 1910. R. 1, 49, 11. विष-ध्वैरगद्वैद्यास्य सर्वद्रव्याणि योजयेत् M. 7, 218. द्वंद्वैरयोजयच्छेमाः सुखदुःखा-दिभिः प्रजाः 1, 26. तपसा योजय द्रुम् MBH. 1, 3582. 3, 8423. रिपुं प्राणैः 6477. अभिषेकेण गोविन्दम् HARIV. 4022. R. 2, 61, 20. R. GORR. 1, 32, 9. 2, 26, 35. 33, 50. 3, 2, 8. 17, 26. 5, 2, 42. 6, 98, 26. 7, 20, 25. Spr. 442. 1607. 5233. RAGH. 10, 57. 12, 40. MĀLAY. 34. RĀGA-TAR. 1, 281. MĀRK. P. 113, 7. SĀH. D. 289. DAÇAK. in BENF. CHR. 183, 12. PAÑĀT. ed. opr. 2, 5. (तम्) योजयामास वाङ्मयां पशुं रश्नया यथा so v. a. umfangen, umschlingen MBH. 4, 771. योजयत्तं च वाक्यमात्रेण भाषिणीम् so v. a. nur Worte mit ihr wechselnd HARIV. 7392. योजित versehen mit (instr. oder im comp. vorangehend) VARĀH. BRH. S. 2, 20. RĀGA-TAR. 3, 163 (st. des verb. fin.). BHĀG. P. 10, 79, 17 (desgl.). मणिरिव कृत्रिमरागयोजितः Spr. 1920. MBH. 5, 532 (पीडित die ed. Bomb.). HARIV. 4632. — 8) Jmd (loc.) Etwas (acc.) zu Theil werden lassen: कालं जगति योजयन् HARIV. 2386. रात्रिम् योजि-तां कसाम् BHĀG. P. 1, 8, 37. — 9) mit dem instr. eines Sternbildes die Conjunction desselben mit dem Monde angeben können P. 3, 1, 26, VĀRTI. 7. — 10) med. geringachten VOP. in DHĀTUP. 33, 36.

— desid. युयुत्सि 1) Jmd (acc.) anzustellen —, an ein Geschäft zu setzen Willens sein: कर्म चेच्छामि वै कर्तुं तस्य यो मां युयुत्सि MBH. 4, 248. 251. — 2) aufzulegen (Pfeile auf den Bogen) Willens sein: बाणा-विमो — कस्मै युयुत्सि BHĀG. P. 5, 2, 8. — 3) med. sich zu vertiefen ge-

sonnen sein BHATT. 3, 41.

— अग्निं auflegen, aufladen BHĀG. P. 10, 71, 16.

— अनु med. P. 1, 3, 64, VĀRTI. 1) wieder einholen, — an sich ziehen AIR. BR. 4, 26. ÇAT. BR. 5, 4, 3, 3. — 2) Jmd (acc.) befragen, fragen nach (acc.) M. 8, 79. 259. MBH. 4, 26. 105. 12, 1932. 1934 (mit dopp. acc.). 10995. 14, 145. HARIV. 3037. R. GORR. 2, 110, 4. RAGH. 3, 18. 11, 62. ÇIÇ. 13, 68. DAÇAK. 38, 15. 82, 5. PRAB. 111, 13. P. 8, 2, 94, Sch. — 3) eine Lehre erteilen ĀCY. ÇR. 8, 14, 1. अनुयोक्तुं जगद् RĀGA-TAR. 6, 61. अनुयु-क्त MBH. 13, 1583 nach NĪLAK. = भृतकाद्येता von einem bezahlten Leh- rer unterrichtet werdend. — 4) sich bedanken: ते चान्वयुजत् (= आशि-षो युयुजुः Comm.) BHĀG. P. 10, 7, 16. — 5) sich Jmd (acc.) anschliessen, in Jmdes Dienste treten Spr. 4330. — 6) अनुयुक्ता हि साचिच्ये Spr. 3472 fehlerhaft für अग्निं हि सा, धुरि चान्वयुजमानः Spr. 280 fehler- haft für धुरि च नियु. — Vgl. अनुयोक्ता fgg. — caus. 1) auflegen (ein Geschoss) R. 5, 68, 11. — 2) anfügen, anreihen KAUC. 44. 33. 106. 136. — desid. zu fragen nach (acc.) Willens sein: धर्माननुयुयुत्सतः MBH. 12, 1957. — अभ्यनु befragen: °युज्य MBH. 12, 5667.

— पर्यनु dass.: °युक्त KATHÁS. 27, 162.

— समनु 1) fragen nach: °युज्य Verz. d. Oxf. H. 170, b, 39. — 2) Jmd (acc.) anweisen, Jmd einen Befehl erteilen: न च प्रेषयिता कश्चित्प्रेष्यैः समनुयुज्यते R. 5, 1, 68. — Vgl. समनुयोज्य.

— अय med. sich lösen von (abl.) ÇAT. BR. 5, 3, 3, 4.

— अभि med. P. 1, 3, 64, VĀRTI. 1) med. sich den Wagen anspannen für, zu (acc.): यो गतिमभियुङ्क्ते तां गतिं गवाक्षतो विमुञ्चते ÇAT. BR. 1, 8, 3, 27. — 2) act. wiederholt —, doppelt anspannen ÇAT. BR. 9, 4, 2, 41. — 3) med. Jmd (acc.) zu Etwas (dat.) auffordern: यश्च त्वभियुञ्जीत युद्धाय R. 7, 61, 9. — 4) Jmd (acc.) angreifen; med. MBH. 3, 1975. 1982. 12, 3502. R. 6, 2, 2. KĀM. NĪTIS. 8, 79. act. VARĀH. JOGĀJ. 3, 1. °युज्य HARIV. 12131. DAÇAK. in BENF. CHR. 200, 23. °योक्तुम् KĀM. NĪTIS. 13, 61. KATHÁS. 18, 86. 23, 277. 38, 9. 49, 86. pass. KĀM. NĪTIS. 8, 39 (wo mit dem Comm. तथा-न्या यामि° zu lesen ist). 9, 76. KATHÁS. 13, 97. PRAB. 9, 3. °युक्त ange- griffen AK. 3, 4, 14, 86. H. an. 4, 95. MED. t. 182. R. 2, 10, 27 (= कृत-परभव Comm.). 5, 80, 9. 6, 11, 13. Spr. 191. 207, v. l. 1273, v. l. 1330. 1949. 3343. KATHÁS. 13, 11. 34, 212. PRAB. 8, 10. 84, 1. °योज्य (s. auch bes.) anzugreifen VARĀH. BRH. S. 3, 84. JOGĀJ. 3, 1. आधिध्याधिजडुःखेन कदाचिन्नाभियुज्यते wird nicht heimgesucht MĀRK. P. 137, 3. — 5) ankla- gen, mit dem acc. der Person und der Sache: यत्परैरभियुज्यते M. 8, 183. Spr. 3386. °युक्त angeklagt, verklagt JĀGĀN. 2, 9. 28. 100. MRĀKĪH. 143, 8. — 6) Etwas fordern, begehren, Ansprüche auf Etwas machen: अभियुक्त = प्रार्थित TRIK. 3, 3, 170. HARIV. 12190 (अग्निर्मुक्त die neuere Ausg.). — 7) act. Jmd (acc.) an Etwas (loc.) stellen, mit Etwas beauftragen: सर्वा-स्तानभ्ययुञ्जंस्ते तत्राग्निचयकर्मणि MBH. 14, 2637. — 8) act. sich an Etwas (acc.) machen, an Etwas gehen: कर्म समाप्तायाम्नातमभियुञ्जन् (= अनुति-ष्ठन् Comm.) BHĀG. P. 5, 4, 8. औपकुर्वाणककर्माण्यनभियुक्तानि (= अना-दृतानि Comm.) 9, 6. med. sich anschicken, mit inf. DAÇAK. in BENF. CHR. 190, 2. behandeln (ärztlich) mit (instr.): औपधैः SuçR. 1, 94, 16. — 9) med. seine Thätigkeit entfalten, wirksam sein: वायुपत्राभियुञ्जते (= शब्दमभिव्यक्तं करोति Comm.) ÇVETĀÇY. UP. 2, 6. — 10) °युक्त ganz bet